

Dosar nr [•]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ILFOV
SECȚIA CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la [•]
Completul constituit din:
[•]
[•]

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanții [•] și [•] și pe pârâta [•], având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru reclamanți apărător ales cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei iar pentru pârâta a răspuns apărător ales care depune împuternicire avocațială.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se prezintă martora [•], datele de identificare fiind consemnate în caietul grefierului, în vederea audierii.

Tribunalul procedează la audierea martorei [•], sub prestare de jurământ, a cărei declarație a fost consemnată și arătată la dosarul cauzei, după ce în prealabil a fost citită și semnată.

Nefiind cererile prealabile de formulat sau probe de administrat Tribunalul acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reclamanții, prin apărător ales, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de avocat și onorariul psihologului [•]. Arată că sunt îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale, atât în ceea ce privește existența faptei ilicite, a vinovăției, a prejudiciului suferit dar și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu. Solicită a se avea în vedere raportul de expertiză psihologic efectuat în cauză. Depun dovada achitării onorariului de avocat și a onorariului psihologului.

Pârâta, prin apărător ales, solicită admiterea în parte a acțiunii. Arată că pretențiile solicitate sunt exagerate în raport de împrejurările accidentului rutier și de vinovăția victimei. Mai arată că din declarația șoferului rezultă că victima nu avea cuplată centura de siguranță, încalcând astfel disp. art.36 din OUG 195/2002. Apreciază că determinarea despăgubirilor cuvenite persoanei prejudiciate ar trebui să vizeze doar efectul compensatoriu și nu să se încerce prețuirea valorii nepatrimoniale lezate, dreptul la sănătate, viața și integritatea corporală, acestea neputând fi evaluate în bani. Solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise în temeiul dispozițiilor 396 alin. 1 Codul de procedură civilă va amâna pronunțarea pentru data de 01.10.2018.

LOS
PA
LAWYERS

Dosar nr. [•]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ILFOV
SECȚIA CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la [•]

Completul constituit din:

PREȘEDINTE [•]

Grefier [•]

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantii [•] și [•] și pe pârâta [•], având ca obiect pretenții.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 17.09.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta și când având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, când:

TRIBUNALUL

în aceeași compunere și pentru aceleași motive

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 08.10.2018. Pronunțată în ședință publică de la 01 Octombrie 2018.

**LOSPA
LAWYERS**

Dosar nr. [•]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ILFOV
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ [•]

Ședința publică de la [•]

Completul constituit din:

PREȘEDINTE [•]

Grefier [•]

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanții [•] și [•] și pe pârâta [•], având ca obiect pretenții.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 17.09.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta și când având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de 01.10.2018, apoi pentru astăzi, când:

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 01.03.2018, reclamanții [•] au solicitat în contradictoriu cu [•] prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 1.390.000 lei reprezentând prejudiciul cauzat de daune morale, ca urmare a decesului fiicei sale, [•], a sumei de 1.165.000 lei reprezentând prejudiciul cauzat de daune morale suferite de subsemnata, [•], ca urmare a decesului surorii sale, [•], penalităților de întârziere de 0,2% pe zi, calculate din a 11 zi de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la achitarea efectivă a despăgubirilor materiale și morale anterior menționate precum și la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu prezentul dosar.

În motivare, în fapt au arătat că la data de 19.11.2016, numitul [•] a condus autoutilitara marca Fiat Doblo pe DN2 din direcția comuna Lilieci către comuna Șindrilița iar când a ajuns în dreptul bornei kilometrice 24+800 m, nu a adaptat viteza de circulație în condițiile unui carosabil umed și în condiții de ceață densă, s-a angajat într-o manevră periculoasă de depășire și a intrat în coliziune frontală cu microbuzul de transport persoane marca Mercedes Sprinter, condus de numitul [•], care circula din direcția comuna Șindrilița către comuna Lilieci. După impact, microbuzul de transport persoane marca Mercedes Sprinter a fost răsturnat pe carosabil. Accidentul rutier s-a soldat cu decesul lui [•], pasageră în microbuz și a numitului [•].

Au mai arătat că în raportul de expertiză tehnică întocmit s-a apreciat că starea de pericol a fost creată de numitul [•], care fără să se asigure, s-a angajat în depășire circulând pe contrasens, accidentul putea fi evitat în exclusivitate de numitul [•] dacă nu se angaja într-o manevră periculoasă de depășire iar cauza accidentului a fost determinată de numitul [•] care a încălcat prevederile art.45 din OUG 195/2002.

Au precizat că fapta ilicită, ca element a răspunderii civile delictuale constă în producerea accidentului, vinovăția este indubitabilă, având în vedere momentul producerii accidentului, numitul [•] producând accidentul în urma căruia [•] a decedat, prejudiciul produs în urma săvârșirii faptei culpabile rezultă din însăși materialitatea acesteia și cuprinde două aspecte esențiale, consecințele sale fiind atât de natură materială dar și de natură morală. Au precizat că raportul de cauzalitate dintre fapta numitului [•] și prejudiciul material și moral produs constituie condiția esențială a atragerii răspunderii civile delictuale.

Au mai precizat că prejudiciul real produs prin trauma suferită trebuie să fie acoperit în integralitate, iar pretențiile solicitate au la bază tocmai ideea de echitate. Astfel, compensația solicitată prin prezenta cauză este suficientă nicidecum exagerată.

În drept, au invocat disp. art.194 Cod de procedură civilă.

În temeiul art. 411 Cod de procedură civilă, au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

În dovedire, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și proba testimonială.

Pârâta [•] a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantilor față de faptul că nu au fost depusă atașat cererii de chemare în judecată și acte de stare civilă pentru a se dovedi legăturile de rudenie cu defuncta [•].

În motivare, în esență, a arătat că determinarea despăgubirilor cuvenite persoanei prejudiciate ar fi trebuie să vizeze doar efectul compensatoriu și nu să se încerce prețuirea valorii nepatrimoniale lezate, dreptul la viață sănătate și integritate corporală, acesta neputând fi evaluate în bani. Acordarea acestor daune morale tinde să acopere un prejudiciu moral necuantificabil pecuniar și aceeași întindere lor nu trebuie să fie excesivă, ci doar să compenseze în vreun fel pierderea produsă pentru a nu cădea, în caz contrar sub incidența îmbogățirii fără justă cauză. Astfel, indemnizația acordată pentru repararea prejudiciului moral trebuie să reprezinte o reparare a acestuia în sensul unei compensații sau satisfacții compensato

În drept, a invocat disp. art.201-2015 Cod de procedură civilă.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și proba cu expertiza tehnică auto.

Analizând cererea de chemare în judecată și înscrisurile depuse la dosar în raport de dispozițiile legale incidente, Tribunalul reține următoarele:

În fapt, astfel cum rezultă din înscrisurile din dosarul penal nr. [•], la data de 19.11.2016, în jurul orei 07:55, s-a produs un accident de circulație pe DN2, Km 24+800m, pe raza comunei Șindrilița, județ Ilfov, în care a fost implicată autoutilitara cu nr. de înmatriculare [•], condusă de numitul [•] și microbuzul cu nr. de înmatriculare [•], condus de numitul [•].

În urma accidentului, a rezultat avarierea celor două vehicule și decesul conducătorului auto [•], precum și decesul numitei [•], pasageră în microbuzul cu nr. de înmatriculare [•].

Conform raportului de expertiză tehnică întocmit în dosarul penal nr. [•] (f. 21-37, Vol. D), starea de pericol a fost creată de către numitul [•], care fără să se asigure, fără a avea vizibilitate, s-a angajat în depășire, circulând pe contrasens. Starea de pericol a apărut în momentul în care distanța de vizibilitate permisă de ceața foarte densă a fost de minim 50 - 60 m. Accidentul putea fi evitat în exclusivitate de către numitul [•], dacă nu se angaja într-o manevră periculoasă de depășire cu trecere peste axul drumului, fără

să aibă asigurată o distanță de vizibilitate, care să-i permită observarea din timp a autovehiculului care se apropia din sens opus.

Tribunalul reține că la data producerii accidentului, autovehiculul cu nr. de înmatriculare [•] era asigurat RCA la societatea de asigurări pârâtă, astfel cum rezultă din polița seria [•] nr. [•] (f. 104. Vol. II).

Totodată, din actele de stare civilă depuse la dosarul cauzei (f. 132-133, Vol. II), reiese faptul că reclamantii, în calitate de părinte și soră, sunt persoane îndreptățite la repararea prejudiciului moral și material suferit ca urmare a decesului numitei [•].

În drept, în ceea ce privește legea civilă substanțială aplicabilă în prezenta cauză, tribunalul reține că sunt incidente dispozițiile Noului Cod Civil, astfel cum rezultă din interpretarea prevederilor art. 103 din Legea nr. 71/2011, potrivit cărora: „*obligatiile născute din fapte juridice extracontractuale sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data producerii ori, după caz, săvârșirii lor.*” Prin urmare, sunt aplicabile dispozițiile art. 1357 și urm. C.civ., relative la răspunderea pentru fapta proprie, întrucât fapta pretins ilicită s-a produs la data de 19.11.2016, deci după intrarea în vigoare a Noului Cod Civil. De asemenea, la data producerii accidentului, erau în vigoare dispozițiile Normei nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule.

Tribunalul apreciază ca fiind îndeplinite condițiile privind răspunderea civilă delictuală față de numitul [•]. Temeiul pentru despăgubirea de către asigurătorul autoturismului condus de numitul [•] este reprezentat de Legea nr. 136/1995 (în vigoare la data producerii accidentului).

Astfel, potrivit art. 50 din Legea nr. 136 din 1995: “Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea ori distrugerea de bunuri.” Iar potrivit art.54 din același act normativ: „Despăgubirea se stabilește și se efectuează conform art. 43 și 49, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați. ”

În ceea ce privește condițiile răspunderii civile delictuale, tribunalul reține că potrivit art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

De asemenea, potrivit art. 1357 alin. 1 și 2 C.civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Din dispozițiile legale anterior menționate, rezultă cele patru condiții pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie: săvârșirea unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și vinovăția.

În ceea ce privește fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale,

tribunalul reține că aceasta reprezintă orice acțiune sau inacțiune prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv sau chiar interesului ce aparține altei persoane.

Astfel, se constată îndeplinită condiția săvârșirii de către numitul [•] a unei *fapte ilicite*, aceasta constând în fapta din data de [•], când aceasta a condus autoutilitara cu nr. de înmatriculare [•], cu o viteză de circa 100 Km/h, pe DN2, în afara localității Șindrilița, dinspre Urziceni către București, angajându-se în depășire, fără să se asigure, fără a avea vizibilitate, ceea ce a condus la existența unui impact frontal cu microbuzul cu nr. de înmatriculare [•], condus de numitul [•] în urma accidentului, a rezultat decesul numitei [•], pasageră în microbuzul cu nr. de înmatriculare [•].

Fapta ilicită săvârșită de către numitul [•] rezultă din actele dosarului de urmărire penală, și anume din procesul-verbal de cercetare la fața locului, din planșele foto, din depozițiile martorilor audiați de organele de cercetare penală, precum și din raportul de expertiză tehnică întocmit în dosarul penal nr. [•]

Vinovăția, ca element al răspunderii civile delictuale, reprezintă atitudinea subiectivă pe care autorul faptei a avut-o față de aceasta și de urmările acesteia, la momentul la care a săvârșit-o. Pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesar ca fapta ilicită să fie imputabilă autorului ei. Or, din actele dosarului de urmărire penală, rezultă că fapta ilicită a fost săvârșită cu vinovăție de către numitul [•], sub forma culpei.

În acest sens, tribunalul reține că [•] a încălcat obligația de diligență care îi revenea, în calitate de conducător auto și de participant la circulația pe drumurile publice, prin efectuarea manevrei de depășire fără a se asigura și fără a avea vizibilitate.

Tribunalul nu poate reține o culpă a numitei [•] în producerea accidentului, astfel cum a fost invocată de pârâtă, întrucât prin raportare la leziunile suferite, pârâta nu a demonstrat în ce măsură îndeplinirea acestei obligații ar fi putut conduce la evitarea în tot sau în parte a prejudiciului cauzat.

Ca atare, tribunalul nu poate da răspuns pozitiv la cererea de a se declara cauzală această împrejurare, în condițiile în care din probele administrate în cauză, nu reiese că presupusa omisiune de a purta centura de siguranță a contribuit direct sau indirect, nemijlocit sau mediat la producerea prejudiciului.

În ceea ce privește *prejudiciul*, ca element al răspunderii civile delictuale, acesta constă în rezultatul, efectul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei ilicite săvârșită de o altă persoană.

În cauza civilă de față se pune problema reparării patrimoniale a unui prejudiciu fără caracter patrimonial, respectiv a acordării daunelor morale pretinse de reclamanti pentru încălcarea unor drepturi subiective civile nepatrimoniale.

Tribunalul reține că daunele morale sunt consecința prejudiciului nepatrimonial, și anume suferința de ordin afectiv provocată de decesul numitei [•]. Pentru aceste prejudicii fără caracter patrimonial, evaluarea lor se efectuează în raport de circumstanțele concrete ale cauzei.

Dispozițiile art. 1391 alin. 2 C.civ. instituie o prezumție relativă în ceea ce privește durerea încercată prin moartea victimei, suportată de ascendenți, descendenți, frații și surorile acesteia, prejudiciul nepatrimonial fiind, în aceste cazuri, presupus a decurge din simpla legătură de rudenie dintre persoana decedată și categoriile de rude specificate de normă.

Tribunalul constată că, din probele administrate la dosar, nu s-a răsturnat această

prezumție relativă, astfel că reclamantele, în calitate de părinte și soră, sunt îndreptățite să obțină repararea prejudiciului moral încercat ca urmare a decesului fiicei, respectiv surorii lor.

Sunt relevante în speță și împrejurările în care s-a produs decesul, vârsta victimei, relațiile de familie și legătura dintre defunct și reclamanti.

La stabilirea cuantumului despăgubirilor, tribunalul va avea în vedere legătura de rudenie dintre decedat și reclamante, gradul de influențare a relațiilor de familie ulterior evenimentului, fiind de necontestat trauma imensă provocată de pierderea fiicei în vârstă de 30 ani, dar și contextul economic și social, urmărind a promova un caracter rezonabil al despăgubirilor prin prisma necesității asigurării unui echilibru între prejudiciul produs și traumele suferite.

Conform depoziției martorei [•], atmosfera din cadrul familiei s-a schimbat radical după producerea accidentului, existând o relație foarte strânsă între victimă și reclamante. Astfel, cele două surori locuiau împreună și lucrau la același loc de muncă. Reclamantele sunt foarte afectate și în prezent de trauma suferită, simțind o durere constantă.

Totodată, din raportul de expertiză psihologică depus de reclamante la dosarul cauzei (f. 140- 156, Vol. II), **rezultă că reclamanta [•] prezintă tulburare de stres post- traumatic, tulburarea cauzându-i deficit semnificativ clinic în sfera socială, profesională și în alte domenii importante de funcționare.**

În ceea ce o privește pe reclamanta [•] raportul de expertiză psihologică a concluzionat în sensul că **reclamanta prezintă tulburare depresivă majoră și tulburare de stres post-traumatic, tulburările cauzându-i deficit semnificativ clinic în sfera socială și în alte domenii importante de funcționare.**

Este evident că decesul unei fiice, surori, determină producerea unor suferințe psihice pentru membrii familiei, iar prejudiciul afectiv nu se consumă instantaneu, ci se propagă în timp.

Nu se pune problema în cauza de față a caracterului cert în ceea ce privește posibilitatea de evaluare, având în vedere specificul daunelor morale. Astfel, judecătorul cauzei este singurul care, în raport cu împrejurările concrete ale cauzei, poate să aprecieze o suma globală reprezentând echivalentul prejudiciului suferit. În ceea ce privește proba întinderii prejudiciului moral, estimarea acestuia se face de către instanța investită cu soluționarea cauzei, prin luarea în considerare a circumstanțelor de săvârșire a faptei ilicite și consecințele cele mai probabile pe care aceasta fapta le-ar putea produce asupra unui om din respectiva categorie, socială ori profesională.

În ceea ce privește evaluarea prejudiciului moral, tribunalul are în vedere și condițiile concrete socio-economice actuale, dar și legătura specifică de rudenie dintre victimă și fiecare reclamantă.

În consecință, tribunalul apreciază că o reparație echitabilă și rezonabilă pentru prejudiciul nepatrimonial creat rudelor defunctei se transpune în suma de 450.000 lei, pentru reclamanta [•], în suma de 250.000 lei, pentru reclamanta [•].

În cauză, este îndeplinită și condiția privind *legătura de cauzalitate* între fapta ilicită și prejudiciul suferit de reclamante, astfel cum rezultă din probele administrate în cauză.

Prin urmare, raportat la considerentele de fapt și de drept anterior expuse, tribunalul va admite în parte cererea de chemare în judecată, va obliga pârâta la plata

către reclamanta [•] a sumei în cuantum de 450.000 lei, cu titlu de daune morale.

Va obliga pârâta la plata către reclamanta [•] a sumei în cuantum de 250.000 lei, cu titlu de daune morale.

În ce privește cererea reclamantelor de obligare a pârâtei la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere, tribunalul reține că potrivit art. 37 alin. 4 din Norma ASF nr. 23/2014, despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurător, sau de la data la care asigurătorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească, iar conform art. 38 din Norma ASF nr. 23/2014, dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la art. 37 sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea, se aplică o penalizare de 0,2%, calculată pentru fiecare zi de întârziere, la întreaga sumă de despăgubire convenită sau la diferența de sumă neachitată, care se plătește de asigurător.

Având în vedere că despăgubirea a fost stabilită prin intermediul prezentei sentințe, tribunalul constată că dreptul reclamantelor de a pretinde obligarea pârâtei la plata penalităților de întârziere nu există. Acest drept se naște, în conformitate cu dispozițiile legale menționate anterior, după trecerea unei perioade de 10 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești definitive prin care se stabilește cuantumul despăgubirii pe care pârâta este obligată să plătească. Față de aceste considerente, tribunalul va respinge acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

În temeiul art. 453 alin. 2 C.pr. civ., având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost admisă în parte, tribunalul ardează a obliga pârâta la plata către reclamante a sumei în cuantum de 3.750 lei, reprezentând onorariu de avocat, a sumei de 900 lei, reprezentând onorariu pentru efectuarea raportului de expertiză psihologică, cu titlu de cheltuieli de judecată, proporționale pretențiilor admise.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii [•] și [•] ambele cu domiciliul ales la CA Lospa Cristian Paul, str. Paris nr. 36, ap. 3, sector 1, București și pe pârâta [•] cu sediul în [•], șos. [•], nr. [•],

Obligă pârâta la plata către reclamanta [•] a sumei în cuantum de 450.000 lei, cu titlu de daune morale.

Obligă pârâta la plata către reclamanta [•] a sumei în cuantum de 250.000 lei, cu titlu de daune morale.

Respinge cererea privind obligarea pârâtei la plata penalităților de întârziere ca neîntemeiată. Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei în cuantum de [•] lei, reprezentând onorariu de avocat, a sumei de [•] lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, proporționale pretențiilor admise.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Tribunalul Ilfov.

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.10.2018.